Η εικόνα αυτού που πιστεύει στον Χριστό (Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Σεπτεμβρίου, 2014

Πόσο ωραία είναι η εικόνα του πιστού! Πόσο θαυμαστή η χάρη της! Το κάλλος της σε γοητεύει, το δε ύφος της εκφράζει την εμπιστοσύνη του πιστού προς τον Θεό. Η γαλήνη που είναι απλωμένη στη μορφή της εκφράζει την ειρήνη της ψυχής, η δε ηρεμία της την αταραξία της καρδιάς

Η χαραγμένη στο πρόσωπο του πιστού καλοσύνη, μαρτυρά την ήσυχη συνείδησή του.
Ο πιστός εικονίζεται σαν άνθρωπος που έχει απαλλαγεί από την τυραννία των ασταμάτητων μερίμνων της ζωής, οι οποίες καταπονούν συνεχώς το πνεύμα και, επίσης, σαν άνθρωπος του οποίου η πεποίθησή του προς τον Θεό ζωγραφίζεται με ζωηρά χρώματα πάνω στα χαρακτηριστικά του προσώπου του.

Αληθινά, ο πιστός εικονίζεται σαν άνθρωπος μακάριος και είναι μακάριος διότι κατέχει ήδη την πληροφορία για τη θεϊκή προέλευση της πίστης του και έχει πεισθεί για την αλήθεια της. Ο Θεός μίλησε μυστικά στην καρδιά του. Η θεία φωνή γέμισε την καρδιά του και η θεία ευφροσύνη την πλημμύρισε. Η καρδιά του και η διάνοιά του είναι αφοσιωμένες στον Θεό.

Η καρδιά του καίγεται από την αγάπη του Θεού και το πνεύμα του βιάζεται να ανυψωθεί προς τον Θεό.

Ο πιστός, έχοντας καταλύσει τα δεσμά του εγωϊσμού, τα οποία περιορίζουν ασφυκτικά την αγάπη του και δεν του επιτρέπουν να ενεργεί και να βλέπει πέρα από έναν μικρό ορίζοντα γύρω από τον εαυτό του, τινάχτηκε μακριά και λευτερώθηκε από τον τυραννικό ζυγό της δουλείας και του εγωϊσμού, καταργώντας την άθλια λατρεία τού εαυτού του.

Έτσι, ελεύθερος από τα δεσμά του, τρέχει παντού στη γη σε όλα τα σημεία του ορίζοντα, και σπεύδει όπου τον καλεί η αγάπη προς τον πλησίον. Κανείς πλέον δεν υπάρχει που να τον εμποδίζει, κανείς που να τον επηρεάζει. **Οι ηδονές του κόσμου -που σαν ποτάμια κυλούν πάντοτε- και οι απολαύσεις των επίγειων αγαθών, δεν τον δελεάζουν πια.**

Το είδωλο του εγωϊσμού του κατέπεσε και συντρίφτηκε και όσες θυσίες,

προσφορές και θυμίαμα πρόσφερε μέχρι τώρα σ' αυτόν, στο εξής τα προσφέρει μόνο στον Θεό της αγάπης, που πλέον αγαπά και λατρεύει με όλη του την ψυχή.

Είναι αφοσιωμένος εξολοκλήρου, με την ψυχή και την καρδιά, στον αληθινό και ζώντα Θεό. Έτσι λησμονεί τον κόσμο και αμελεί μάλιστα συχνά και τη φροντίδα του ίδιου του σώματός του.

Το βλέμμα του ατενίζει προς τον Θεό, η δε καρδιά του Τον αναζητά ασταμάτητα. Το πνεύμα του καταγίνεται με τη μελέτη των έργων Του, η δε ψυχή του επαναπαύεται στη θεία πρόνοια του Δημιουργού. Τα πάντα διεγείρουν στην καρδιά του πιστού καινούργια συναισθήματα. Ολόκληρη η δημιουργία μιλά με μυστική γλώσσα στην ψυχή του για τη σοφία και την αγαθότητα του θείου Δημιουργού της. **Εντρύφημά του είναι η μελέτη των έργων του Θεού, και χαρά του αυτή που προκαλείται από την ενατένιση του κάλλους της δημιουργίας.** Μελέτημα της καρδιάς του είναι όσα φανερώνουν τις θείες εικόνες του αγαθού πάνω στη γη, δηλαδή το αγαθό, η αλήθεια και η δικαιοσύνη.

Ευτυχία του, αληθινή και σίγουρη, είναι η παντοτινή και αδιάκοπη επικοινωνία με τον θείο Δημιουργό. Τα λόγια του Θεού είναι σαν μέλι γλυκό στο στόμα του. Αυτά μελετάει μέρα και νύχτα. Η καρδιά του καίγεται από την αγάπη του προς τον Θεό. Τρέχει προς Αυτόν και Αυτόν αναζητά μελετώντας τα δημιουργήματα. Ασταμάτητο έργο τουη κατά το δυνατόν τελειοποίησή του και διακαής επιθυμία του η ομοίωσή του με τον Θεό. Η αγάπη και η λατρεία του Θεού πλημμυρίζουν την πληγωμένη από τον θείο πόθο καρδιά του.

Ο δε ύμνος και η δοξολογία, η ευχαριστία και η ευλογία απευθύνονται με θέρμη και ακατάπαυστα από το στόμα του προς τον Θεό. Από τα χείλη του εξέρχεται σοφία, η δε καρδιά του είναι γεμάτη σύνεση και γνώση.Η ζωή του είναι δημιουργική και γεμάτη αρμονία. Ζει σπεύδοντας, με σκοπό και περίσκεψη, προς την τελείωση για την οποία και έχει πλασθεί, και απολαμβάνει άφθονη την ευδαιμονία που προέρχεται από την αγαθότητα του Θεού.

Ζει στη γη, αλλά η πολιτεία του είναι ουράνια. Δίχως να εξαντλείται στα προβλήματα της ζωής, ένα μέλημα έχει, μία μέριμνα: το να μην ασχολείται με τα πολλά, αλλά για το ένα και μόνο που έχει πραγματικά ανάγκη. Όλη του η φροντίδα στρέφεται στο πώς να εκπληρώσει τον θείο νόμο και για το

πώς θα πράττει το αγαθό. **Η κοινωνία των ανθρώπων, κάθε φυλής και έθνους, είναι κοινωνία αδελφών εξ αίματος και, γι' αυτό, επιθυμεί σφοδρά να επεκτείνει τις ευεργεσίες του προς όλους.**

Χαίρεται με τις ευτυχίες τους και λυπάται για τις δυστυχίες τους. Όλη την ήμερα ελεεί και δανείζει,η δε δικαιοσύνη του μένει αιώνια. Η καρδιά του ελπίζει πάντα στον Κύριο, η δε ψυχή του είναι ήδη έτοιμη να παρουσιαστεί μπροστά στον Πλάστη της. Γεμάτος ελπίδα και θάρρος αναφωνεί μαζί με τον ψαλμωδό: «Κύριος εμοί βοηθός και ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι άνθρωπος».

(ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ "ΤΟ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ". ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.com)